

**ACORD GENERAL
PRIVIND PRIVILEGIILE SI IMUNITĂȚILE CONSILIULUI EUROPEI
(STE. 2 – 1994)^x**

Guvernele Regatului Belgiei, Regatului Danemarcei, Republicii Franceze, Regatului Greciei, Republicii Irlandeze, Republicii Italiene, Marelui Ducat al Luxemburgului, Regatului Țărilor de Jos, Regatului Norvegiei, Regatului Suediei, Republicii Turce și Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

Considerând că, potrivit art. 40, paragraful a) din Statutul Consiliului Europei, Consiliul Europei, reprezentanții membrilor și secretariatul se bucură pe teritoriile membrilor de imunitățile și privilegiile necesare exercitării funcțiilor lor,

Considerând că, potrivit paragrafului b) al articolului menționat, membrii consiliului s-au angajat să încheie un acord care să confere deplin efect dispozițiilor paragrafului respectiv,

Având în vedere decizia Comitetului Miniștrilor de a recomanda guvernelor membrilor adoptarea dispozițiilor de mai jos,

Au convenit asupra celor ce urmează:

TITLUL I

PERSONALITATE - CAPACITATE

ARTICOLUL 1

Consiliul Europei are personalitate juridică. El are capacitatea să contracteze, să dobândească și să înstrăineze bunuri mobiliare și imobiliare și să fie parte în justiție. Secretarul general ia, în numele consiliului, măsurile necesare în acest scop.

ARTICOLUL 2

Secretarul general colaborează, întotdeauna, cu autoritățile competente ale membrilor pentru a înlesni buna administrare a justiției, a asigura respectarea observării reglementărilor de poliție și a evita orice folosire abuzivă a privilegiilor, imunităților, scutiților și înlesnirilor enumerate în prezentul Acord.

TITLUL II

BUNURI, FONDURI ȘI ACTIVE

ARTICOLUL 3

Consiliul, bunurile și activele sale, oriunde se află acestea și oricine este deținătorul lor, se bucură de imunitate de jurisdicție, cu excepția cazului în care Comitetul Miniștrilor a renunțat în mod expres la aceasta, pentru fiecare caz în parte. Se înțelege totuși că renunțarea nu se poate extinde la măsuri de constrângere și de executare.

^x Adoptat la Paris în 2 septembrie 1949. A intrat în vigoare la 10 septembrie 1952. România a aderat prin Legea nr. 43 din 30 iunie 1994, publicată în "Monitorul Oficial" nr. 176, din 12 iulie 1994.

ARTICOLUL 4

Localurile si clădirile consiliului sunt inviolabile. Bunurile și activele sale, oriunde se află acestea și oricare este deținătorul lor, sunt exceptate de la percheziție, rechiziție, confiscare, expropriere sau orice altă formă de constrângere administrativă sau judiciară.

ARTICOLUL 5

Arhivele consiliului și, în general, toate documentele care îi aparțin sau pe care le deține sunt inviolabile, oriunde se găsesc.

ARTICOLUL 6

Fără a fi supus nici unor controale, reglementări sau moratorii financiare:

- a) consiliul poate deține orice devize și să aibă conturi în orice monedă;
- b) consiliul poate transfera în mod liber fondurile sale dintr-o țară într-alta sau în interiorul unei țări și să convertească orice devize deținute în orice altă monedă;
- c) în exercitarea drepturilor care îi sunt acordate conform lit. a) și b) de mai sus, Consiliul Europei va ține seama de orice sesizări care ar fi făcute de guvernul oricărui membru în măsura în care va considera că poate să-i dea curs fără a-și prejudicia propriile interese.

ARTICOLUL 7

Consiliul, activele, veniturile și alte bunuri ale sale sunt scutite:

- a) de orice impozit direct; totuși, consiliul nu va cere scutirea de impozite, taxe sau drepturi care nu constituie decât simpla remunerare a unor servicii de utilitate publică;
- b) de orice taxe vamale, prohibiții și restricții la import și export, cu privire la articolele destinate folosinței sale oficiale; articolele astfel importate, cu scutire vamală, nu vor fi vândute pe teritoriul țării în care au fost introduse, afară de condițiile agreeate de guvernul acestei țări;
- c) de orice taxe vamale, prohibiții și restricții la import și export cu privire la publicațiile sale.

TITLUL III

COMUNICATII

ARTICOLUL 8

Comitetul Miniștrilor și Secretarul general beneficiază pe teritoriul fiecărui membru, pentru comunicările lor oficiale, de un tratament cel puțin la fel de favorabil ca acela acordat de acest membru misiunii diplomatice a oricărui alt stat.

Corespondența oficială și celelalte comunicări oficiale ale Comitetului miniștrilor și ale Secretariatului nu vor putea fi cenzurate.

TITLUL IV

REPREZENTANȚII ÎN COMITETUL MINIȘTRILOR

ARTICOLUL 9

Reprezentanții în Comitetul Miniștrilor se bucură, pe durata exercitării funcțiilor lor și în decursul călătoriilor lor către sau de la locul reuniunii, de următoarele privilegii și imunități:

a) imunitatea de arestare sau de detenție și de reținere a bagajelor lor personale și imunitatea de orice jurisdicție în ceea ce privește actele îndeplinite în calitatea lor oficială, inclusiv cuvântul și înscrisurile lor;

b) inviolabilitatea tuturor actelor și documentelor;

c) dreptul de a folosi coduri și de a primi documente sau corespondență prin curieri sau valize sigilate;

d) exceptarea pentru ei înșiși și pentru soțiile lor de la orice măsuri restrictive în legătură cu imigrarea și de la orice formalitate de înregistrare a străinilor, în țările vizitate sau traversate în exercitarea funcțiilor lor;

e) aceleași înlesniri cu privire la restricțiile monetare sau de schimb ca acelea acordate membrilor misiunilor diplomatice de rang comparabil;

f) aceleași imunități și înlesniri în ceea ce privește bagajele lor personale ca acelea acordate membrilor misiunilor diplomatice de rang comparabil.

ARTICOLUL 10

Pentru a asigura reprezentanților Comitetului Miniștrilor o libertate completă a cuvântului și o deplină independență în îndeplinirea funcțiilor lor, imunitatea de jurisdicție în ceea ce privește cuvântul sau înscrisurile sau actele emanând de la ei, în îndeplinirea funcțiilor lor, va continua să le fie acordată chiar după ce mandatul acestor persoane va lua sfârșit.

ARTICOLUL 11

Privilegiile și imunitățile sunt acordate reprezentanților membrilor nu în beneficiul lor personal, ci în scopul de a asigura exercitarea funcțiilor lor în deplină independență în ceea ce privește Comitetul Miniștrilor. În consecință, un membru are nu numai dreptul dar și îndatorirea să ridice imunitatea reprezentantului său în toate cazurile în care, după părerea sa, imunitatea ar împiedica realizarea justiției și în care imunitatea poate fi ridicată fără să prejudicieze scopului pentru care este acordată.

ARTICOLUL 12

a) dispozițiile art. 9, 10 și 11 de mai sus nu sunt opozabile autorităților statului al cărui cetățean este persoana sau al cărui reprezentant este sau a fost;

b) în înțelesul art. 9, 10, 11 și 12 a), de mai sus, termenul *reprezentant* este considerat ca incluzând toți reprezentanții, reprezentanții adjuncți, consilierii, experții tehnici și secretarii de delegații.

TITLUL V

REPREZENTANȚII ÎN ADUNAREA CONSULTATIVĂ

ARTICOLUL 13

Nici o restricție de ordin administrativ sau de altă natură nu se va aduce liberei deplasări a reprezentanților în Adunarea Consultativă și supleanților lor care se duc sau se înapoiază de la locul întrunirii adunării.

Reprezentanților și supleanților lor li se acordă, în materie vamală și de control al schimburilor valutare:

a) de către guvernul propriu, aceleași înlesniri ca acelea recunoscute înalților funcționari care se deplasează în străinătate în misiune oficială temporară;

b) de către guvernele celorlalți membri, aceleași înlesniri ca acelea recunoscute reprezentanților guvernelor străine în misiune oficială temporară.

ARTICOLUL 14

Reprezentanții în Adunarea Consultativă și supleanții lor nu pot fi cercetați, deținuți sau urmăriți pentru opiniile sau voturile emise în exercitarea funcțiilor lor.

ARTICOLUL 15

Pe durata sesiunilor Adunării Consultative, reprezentanții în adunare și supleanții lor, fie că sunt sau nu parlamentari, beneficiază:

a) pe teritoriul lor național, de imunitățile recunoscute membrilor parlamentului țării lor;

b) pe teritoriul oricărui alt stat membru, de scutirea de orice măsură de detenție și orice urmărire judiciară.

Imunitatea li se aplică de asemenea când se deplasează sau se înapoiază de la locul de întrunire al Adunării Consultative. Ea nu poate fi invocată în caz de flagrant delict și nici nu poate împiedica dreptul adunării de a ridica imunitatea unui reprezentant sau supleant.

TITLUL VI

OFICIALI AI CONSILIULUI

ARTICOLUL 16

Pe lângă privilegiile și imunitățile prevăzute la articolul 18 de mai jos, Secretarul general și Secretarul general adjunct, atât în ceea ce îi privește cât și în ceea ce privește pe soțiile și copiii lor minori, se bucură de privilegiile, imunitățile, scutirile și înlesnirile acordate, potrivit dreptului internațional, reprezentanților diplomatici.

ARTICOLUL 17

Secretarul general va stabili categoriile de oficiali cărora li se aplică, total sau în parte, dispozițiile art. 18 de mai jos. El le va comunica guvernelor tuturor membrilor. Numele oficialilor incluși în aceste categorii vor fi comunicate periodic guvernelor membrilor.

ARTICOLUL 18

Oficialii Consiliului Europei:

a) se bucură de imunitate de jurisdicție pentru actele îndeplinite de ei, inclusiv cuvântul și înscrisurile, în calitatea lor oficială și în limitele atribuțiilor lor;

b) sunt scutiți de orice impozite pe retribuții și venituri primite de la Consiliul Europei;

c) nu sunt supuși nici ei, nici soțiile și nici membrii de familie aflați în întreținerea lor, dispozițiilor care limitează imigrarea și formalităților de înregistrare a străinilor;

d) se bucură, în ceea ce privește înlesnirile de schimb valutar, de aceleași privilegii ca și funcționarii de rang comparabil aparținând misiunilor diplomatice acreditate pe lângă guvernul respectiv;

e) se bucură, împreună cu soțiile și membrii de familie aflați în întreținerea lor, de aceleași înlesniri de repatriere în caz de criză internațională ca și reprezentanții diplomatici;

f) se bucură de dreptul de a importa, cu scutire de taxe vamale, mobilierul și efectele lor, cu prilejul intrării în funcție în țara respectivă, și de a le reexporta, cu scutire de taxe vamale, spre țara lor de domiciliu, la încetarea funcțiilor.

ARTICOLUL 19

Privilegiile, imunitățile și înlesnirile sunt acordate oficialilor în interesul consiliului și nu în avantajul lor personal. Secretarul general poate și trebuie să ridice imunitatea acordată unui oficial în toate cazurile în care, după părerea sa, această imunitate ar împiedica exercitarea normală a unei acțiuni în justiție și ar putea fi ridicată fără ca această măsură să prejudicieze interesele consiliului. Față de Secretarul general și de Secretarul general adjunct, Comitetul Miniștrilor are calitatea să pronunțe ridicarea imunităților.

TITLUL VII

ACORDURI COMPLEMENTARE

ARTICOLUL 20

Consiliul va putea încheia cu unul sau mai mulți membri acorduri complementare modificând, cu privire la acest membru sau la acești membri, prevederile prezentului Acord general.

TITLUL VIII

DIFERENDE

ARTICOLUL 21

Orice diferend între consiliu și particulari în legătură cu servicii, lucrări sau tranzacții imobiliare, efectuate în contul consiliului, este supus unui arbitraj administrativ ale cărui modalități se stabilesc prin hotărâre a secretarului general, aprobată de Comitetul Miniștrilor.

TITLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 22

Prezentul Acord va fi ratificat. Instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul general al Consiliului Europei. Acordul va intra în vigoare de îndată ce șapte semnatori vor fi depus instrumentele lor de ratificare.

Totuși, în așteptarea intrării în vigoare a Acordului în condițiile prevăzute la paragraful precedent, semnatarii sunt de acord, pentru a evita orice întârziere în buna funcționare a consiliului, să-l pună în aplicare cu titlu provizoriu din momentul semnării, potrivit regulilor lor constituționale.

Drept pentru care, plenipotențiarilor subsemnați, împuterniciți corespunzător în acest scop, au semnat prezentul Acord general.

Încheiat la Paris, la 2 septembrie 1949, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar, care va rămâne în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general va comunica copii certificate tuturor semnatarilor.

PROTOCOL ADIȚIONAL LA ACORDUL GENERAL PRIVIND PRIVILEGIILE ȘI IMUNITĂȚILE CONSILIULUI EUROPEI (STE 10 – 1952)^x

Guvernele semnatare ale Acordului general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei, semnat la Paris la 2 septembrie 1949, denumit în cele ce urmează Acordul,

În dorința de a completa dispozițiile Acordului,
Au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Orice membru prezent sau viitor al Consiliului Europei care nu este semnatar al Acordului poate adera la acesta și la prezentul Protocol depunând instrumentul său de aderare la aceste două acte la Secretarul general al Consiliului Europei care notifică această depunere membrilor consiliului.

ARTICOLUL 2

a) Dispozițiile titlului IV al Acordului se aplică reprezentanților care participă la reuniunile delegațiilor miniștrilor.

b) Dispozițiile titlului IV al Acordului se aplică reprezentanților, alții decât reprezentanții în Adunarea Consultativă, care iau parte la reuniuni convocate de Consiliul Europei și care se țin în afara perioadelor sesiunilor Comitetului Miniștrilor

^x Adoptat la Strasbourg în 6 noiembrie 1952. A intrat în vigoare la 11 iulie 1956. România a aderat prin Legea nr. 43 din 30 iunie 1994, publicată în "Monitorul Oficial" nr. 176 din 12 iulie 1994.

și ale delegațiilor miniștrilor; reprezentanții care iau parte la aceste reuniuni nu vor putea totuși să opună această imunitate unei arestări sau urmăriri judiciare în caz de flagrant delict.

ARTICOLUL 3

Dispozițiile articolului 15 al Acordului se aplică reprezentanților în adunare și supleanților lor, atunci când aceștia participă la o reuniune a unei comisii sau subcomisii a adunării, se deplasează la sau se înapoiază de la locul reuniunii, indiferent dacă Adunarea Consultativă se află sau nu în sesiune.

ARTICOLUL 4

Reprezentanții permanenți ai membrilor pe lângă Consiliul Europei se bucură, pe durata exercitării funcțiilor lor și în cursul călătoriei înspre sau de la locul reuniunilor, de privilegiile, imunitățile și înlesnirile de care beneficiază agenții diplomatici de rang comparabil.

ARTICOLUL 5

Aceste privilegii, imunități și înlesniri sunt acordate reprezentanților membrilor, nu în folosul lor personal, ci în scopul de a se asigura în deplină independență exercitarea funcțiilor lor în raport cu Consiliul Europei. În consecință, un membru nu numai că are dreptul, dar și îndatorirea să ridice imunitatea reprezentantului său în toate cazurile în care, după părerea sa, imunitatea ar împiedica realizarea justiției și în care ea poate fi ridicată fără a prejudicia scopului pentru care este acordată.

ARTICOLUL 6

Dispozițiile art. 4 nu sunt opozabile autorităților statului al cărui cetățean este reprezentantul sau membrului al cărui reprezentant este sau a fost persoana respectivă.

ARTICOLUL 7

a) Prezentul Protocol este deschis semnării membrilor care au semnat acordul. Protocolul va fi ratificat o dată cu Acordul sau după ratificarea acestuia. Instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul general al Consiliului Europei.

b) Prezentul Protocol va intra în vigoare în ziua în care va fi fost ratificat de către toți semnatarii care, la acea dată, vor fi ratificat Acordul și cu condiția ca numărul semnatarilor care vor fi ratificat Acordul și Protocolul să nu fie mai mic de șapte.

c) Pentru semnatarii care îl vor ratifica ulterior, Protocolul va intra în vigoare odată cu depunerea instrumentului de ratificare.

d) Pentru membrii care vor fi aderat la Acord și Protocol potrivit art. 1, intrarea în vigoare a Acordului și Protocolului va avea loc:

(i) la data menționată la paragraful b) de mai sus în cazul în care instrumentul de aderare va fi fost depus anterior acestei date, sau

(ii) odată cu depunerea instrumentului de aderare în cazul în care această depunere ar interveni la o dată ulterioară celei menționate la paragraful b) de mai sus.

Drept pentru care, subsemnații, împuterniciți corespunzător în acest scop, au semnat prezentul Protocol.

Încheiat la Strasbourg, la 6 noiembrie 1952, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va rămâne depus în arhivele Consiliului Europei.

Secretarul general va transmite o copie certificată de pe acesta, fiecăruia dintre guvernele semnatare sau cele care aderă.